

Ἰδιοκτήτης καὶ Ἀρχισυντάκτης **ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ**

ΑΡΙΘ 230—ΤΟΜ Ε΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 19 Μαρτίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οἱ ἐγγραφόμενοι δι' ἐν ἔτος νέοι συνδρομηταὶ ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1892, λαμβάνουσι δωρεὰν τοὺς πέντε ἤδη ἐκδοθέντας τόμους τοῦ περιπετειώδους καὶ ἐγκυκλοπαιδικοῦ μυθιστορήματος τοῦ κ. Στεφ. Ξένου, τὰ «Νόθα Τέκνα», ὅσοι δὲ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ διὰ τὸ ἐπιπὼν ἔτος 1893 θὰ λάβωσι δωρεὰν πλῆρες τὸ μυθιστόρημα ἐξ ἑτέρων 4 τόμων ἐκδοθησομένων ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Ἡ συνδρομὴ προπληρωτέα, ἀνεὺ δὲ τῆς πληρωμῆς δὲν παραδίδονται ἢ ἀποστέλλονται οἱ τόμοι.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ ἰαρηξῶσι τὸν ἄλλως τε ἀπαρῆστον τοῦτον κινῶνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτήσια δρ. 30 ἔξαμ. δρ. 15 Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

Αἱ πληρωμαὶ τῶν συνδρομῶν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» γίνονται εἰς τὰ γραφεῖά μας κείμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προαστείου ἀρ. 8 ἀπέναντι τοῦ νεοκτίστου θεάτρου τοῦ κ. Μπαλάνου· ἐκεῖ ὅστις θέλει εὑρίσκει καὶ τὰ προηγούμενα φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν υπογραφήν τοῦ ἰδιοκτῆτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν υπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἀπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 10 λεπτ. δις 60, θρισ 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἀπαξ 60, δις 40, πολλακίς 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἀπαξ λεπ. 20, δις 15, πολλακίς 10.

Ἐνεκα τῆς ἀλλαγῆς τινῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» καὶ ὅπως μὴ διακοπῇ τῶν ἀναγνωστῶν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων ἡμῶν ἢ συνέχεια ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστήρ» θὰ δημοσιεύεται μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἐκάστως μέχρι τῆς 3ης Ἀπριλίου εἰς σελίδα τέσσαρας ἀντὶ ὀκτώ ἐὰν δὲ τὸ γραφεῖον ἡμῶν τακτοποιηθῇ πρότερον καὶ πρὸ τῆς 3ης.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἢ πρώτη σελίς θ' ἀφιερῶται εἰς μικρὸν κύριον ἄρθρον ἐπὶ τῶν τῆς ἡμέρας.

Ζητοῦνται διὰ τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» μεταφρασταὶ ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ συνεργάται ἐγκρατεῖς εἰς τὴν δημοσιογραφίαν.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ ΕΝ ΓΙΛΔΙΖ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς ἐνναῦθα ὅτι ἡ αὐτοκρατορικὴ τοῦ Σουλτάνου φρουρὰ συνέλαβε πρὸ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Γιλδίτζ Κιόσκ δύο ἄτομα ὀπλισμένα διὰ πολυκρότων καὶ ἐγχειριδίων, ἅτινα προσεπάθουν νὰ εἰσδύσωσι ἐν τοῖς ἀνακτορίοις μετ' ἐνόχων προθέσεων ἐναντίον τοῦ Σουλτάνου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΛΟΠΗΝ ΤΟΥ ΣΑΜΙΟΥ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι συνελήφθησαν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος δύο ἐνοχοὶ τῆς κλοπῆς τοῦ ἀδαμαντοπωλείου Σαμίου καὶ Σας ἡλικίας ἄνω τῶν 40 ἐτῶν ὁ μὲν διὰ τὴν Ἀττάλειαν, ὁ δὲ διὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Συνελήφθησαν ἐπίσης δύο ἕτεροι ὡς ὑποποταί θεωρούμενοι. ἅπαντες δὲ ἀποστέλλονται προσωχῶς ἐνταῦθα. Ἐπίσης καταζητεῖται καὶ ἕτερος ὑποποταὶ διαμένων ἐν Φιλαδελφείᾳ.

ὑΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀποθανὼν ἱατρός Χαράλαμπος Μαζαράκης Κεφαλλην, διὰ διαθήκης ἐγκαταλείπει δύο χιλιάδας φράγκα χρυσῶν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, καὶ ἑτέρας δύο ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου Ἀθηνῶν.

Ἀνὰ δύο χιλιάδες ἐπίσης ἐγκαταλείπει εἰς τὰς ἀδελφὰς καὶ ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἴσον δὲ ποσὸν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανοὺς τῆς Ἰόπης, τὴν δὲ ὑπόλοιπον περιουσίαν του ἐγκαταλείπει εἰς τὴν σύζυγόν του.

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΖΑΠΠΑΙΩΝ

Χθὲς ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς μεσημβρίας συνήλθεν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον καὶ συνεσκέφθη περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν τῶν Ζαππαίων.

ΟΙ ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΥΣ

Ἐν Θεσσαλίᾳ ὁ κίνδυνος ἐκ τῶν μυῶν ἠδύησεν. Οἱ μῦς προχωροῦσι καταστρέχοντες τὰ σπαρτά, ἀνεφάνησαν δὲ ἤδη εἰς Καπρέναν τοῦ Ἀϊδινίου καὶ ἐξηπλώθησαν εἰς τὰ περίεξ χωρία. Μέχρι τοῦδε κατεστράφησαν 400 στρέμματα, τοσαύτη δὲ εἶνε ἡ καταστροφὴ, ἣν οἱ μῦς προὔξενησαν, ὥστε τὰ ποιμνία ἐν Δελιχανίῳ καὶ τοῖς περίεξ δὲν εὑρίσκουσι τροφήν.

ΧΟΛΕΡΙΚΑ

ἠγγέλθη χθὲς ἐκ Τεργέστης ὅτι ἤρθη ἡ ἐπιχόληρος κάθαρσις ἐκ τῶν ἐκ Συρίας καὶ Γιάφας προσελύσεων, περιορισθεῖσα εἰς ἀπλὴν ἱατρικὴν ἐπίσκεψιν.

ΕΠΙΖΩΤΙΑ

Εἰς πολλὰ ποιμνία τῆς Ἀττικῆς καὶ τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἐνέσκηψεν ἐπιζωτικὴ, χιλιάδες δὲ προβάτων καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς νόσου εὐλογίᾳ μετ' ὀξύτητος.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Ἀπενεμήθη ὁ ἀρχηγὸς Σταυρός τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν κ. Κωνστ. Βασιλείου ἱπποκόμον τῆς Α. Ὑ. τοῦ Μ. δουκὸς Παύλου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ

Συμβουλίου Αἰγίου ἐξελέγη παμψηφεί ὁ κ. Δημ. Ἀντωνίου.

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΟΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

(συνέχεια).

Εἰς ἕτερος χορός

Ἦτο νέος ὑψηλὸ ἀναστήματος, λευκάτοσ, ξανθῶν τριχῶν, ἠλικίας εικοσιπενταετοσ καὶ συμμετρίας καλλιτεχνικῆς μᾶλλον ἢ τῆς φυσικῆς ἔργον ἦτο ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων ἀρρενωπῶν καλλοῶν τῶν διακριομένων ἀριλοικητῆ μεταξὺ τῶν ἑκατομμυρίων ἐπιλοπιῶν ἀνδρῶν.

— Διατὶ ἀγαπητῆ μοι Μομονῶν τῶσον ἐθουρηθῆς; δὲν σὲ τέρεσι τὰ πρότασι μιν; ... πῶποτε δὲν θὰ παρομοιοσθῆσ ἄλλοτε ἐν τῷ βίῳ σου τὴν λαμπρότητα... μὴ δὲλοσ σκέπτεσαι... μὴ δὲ ἐμὲ ἐνολεῖται... ἐγὼ τώρα πῶλοσ εἶμαι γρατῆ... ἐξήκουσ ἀνδρῆ ἔτους εἶμαι ἀπὸθε Μομονῶ ἀνατενεζῶσα ἐξ ἔγκλιῶν προσέθεσν ἡ Αἰκατερίνη...

— Τριῶν ἐτῶν ἀδιαχώριστος γλιὰ καὶ συνεχρῆ συναναστρηθῆσ δύναιται τί τῶσον ραδίον ἐν μῆσ σιτηγῆ νὰ τὴν ἀρρηχῆ τριποσήθησ μοι Κἄτιγκα... δωσάτε μοι καιρόν να συλλογισθῶ... ἐκτόσ ἀν μὲ ἐδαρῶνθητε καὶ ἔχετε σκοπόν να μὲ ἀντικαταστήητε..

Ἦψοσ τῶσ ὀφθαλμοῦσ καὶ τὸν ἐθεώρησεν ἡ Αἰκατερίνη εἶτα, ἔσοιε ἑλαργίῳ τὴν κεφαλὴν τῆσ ἐπίκνωσ μικρῶν τῶσ ὄρασι τῆσ ἔριψῆ τῶν δεξιῶν τῆσ κρῖτασ ὡσ ὅσ μῆνιγχοσ τῆσ νὰ ὑπέρερον εἰσ τὸ μέγεθοσ τῆσ ὑπεκρίσασ αὐτοῦ.

Ἡ Αἰκατερίνη ὑπῆρξεν ὀφθαλμορανοῆσ μάρτυρ τὴν προηγουμένην τῶν ἀπιστιῶν τοῦ Μομονῶσ, πλὴν μὲ δλασ τῶσ ψυχικῶσ ἀδυναμιῶσ τῆσ ἐθιμοθῆσασ δτι ἦτο Αὐτοκράτειρα ἀθυμοθῆσασ ἐν τῇ ἰουκνῆ ἀξιοπρέπειαν κατένεψε τὴν ἄλτην τῆσ. Νῦν εἶπε.

— Ναί καὶ τὴν ῥιλίαν ταύτην πῶποτε δὲν θὰ λησμονῶσ Μομονῶ! Συνταξιδεῦσαι μεν ἐνὸσ τοῦ ἰδίου ὄχηματοσ ἐκ Πετροῦσλεωσ εἰς τὴν Κριμαίαν ἡμέρας καὶ νύκτασ ἐλοκλήρωσ καὶ ἐκ Κριμαίασ εἰς Πετροῦσπολιν εἰσ πεπρωσ τῆσ δουρασειῶσ τῶν πρέσβεων, οἵτινεσ μᾶσ ἐνομιθεσσαν καὶ τὸ ἰδίον ἀυτοκράτοροσ διὰ τοῦ μολυβδοκουδύλου σου ἰχορηγῶσαι ἐπὶ χαρτίῳ; ἡμέτε δὲ ἐπεριμένομεν τῶσ διαταγῶσ σου... Δὲν ἦτην ἀδιαχώριστοσ σοῦ ἐνὸσ τὸ μέγασ Ποτέμκησ ὁ κατακτητῆσ τῆσ Κριμαίασ, ὁ τῆσ Χερσονῶσ μεταρρυθμιστῆσ, ὁ Στρατάρχησ καὶ Ἀρχικαὶρησ τοῦ στρατοῦ καὶ στόλοσ σου... Ἐνὸ λέγω οὐτοσ ὁ Ποτέμκησ τῶσον σὲ ἐξήλεμεν;

— Ἄλλ, ὁ Ποτέμκησ δὲν ἐπαρίδει σε Κἄτιγκα μου... τότε οὔτε κἂν ἐσυλλογιζέτο δὲ ἡμῶσ, τότε ἦρατο περιπαθῶσ τὴν ὄρατιον τοῦ Ἑλληνικοῦ κυρίασ. Οὔτε, τοῦ Συναγματάρχου καὶ Φρουράρχου τῆσ Χερσονῶσ κυρίου Οὔτε λέγω τὴν σύζυγον.

— Τὸ γνωρίζω καὶ μὲ τὸ μολογιῶσεν, ἐνὸ σὺ σκληρῶ Μομονῶ δὲν ἔχεισ τὸ θάρροσ νὰ ὀμολογιῶσ δτι ἀρνεῖσαι τὴν χεῖρα τῆσ κομισσῆσ Βροῦδ, διότι εὐρίσκεισ εἰσ παρανομίεσ ἀγεσίε με τὴν νέαν πριγκίπισσασ Σχερμαπατῶ τὴν ὀπιον σὺ ὁ ἴδιοσ διεκρόουεσ.

— Τὸσ λόγουσ τοῦτοσ ἔρωθῆσασ με ρωτῶν ὑψηλῶν, ἀλλὰ πινυρομένησ εἰσ τὸν λάρυγγά τῆσ ἐκ τῶν θαρυχῶν ἡ Αἰκατερίνη προσέρουσ ὡμοίεσ μᾶλλον τρυφερῶν τὴν καρδίαν καὶ ζηλοῦσπον νέαν ἢ τὴν σκληρῶν τῆσ Ρωσσίασ Τσαρίνην τὴν τῶσοσ εἰσ Σιβηρίαν ἐξωρίσασ, τὸν διστυχῆ Πέτρον καὶ τὸν διστυχῆ Ἰβῶν ἐν γνώσει αὐτῆσ ἐπιτρέψασσαν νὰ ἀδολορονθῶσιν.

— Κατῆγκα μου, ἀγαπητῆ μου Κατῆγκα!... Ὡ μὴν ὑπερέεισ οὕτω...

— Σιγη Μομονῶ! τὸν δάκτυλον θέτουσ εἰσ τὸ

στόμα καὶ ἦροσ αὐθεντικῶν λαμβάνουσα, εἶπε, σιγη, διότι ἡ Αὐτοκράτειρα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ποτὲ δὲν ὑπερέεισ διὰ ταιαῦτα μηδὲν... ἡ μεγαλειτέρα ἀπολογία σου εἶνε πιστευστὸν τὴν ῥιλὴν σου ἐμῆ, νὰ μὲ ἐξολογηθῆσ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ζητήησ τὴν συγγνώμην μου καὶ τὴν συνηροῆν μου... σὲ ὑπόσχομαι ἐγὼ αὐτῆ νὰ λύσω τῶσ χρυσῶσ ἀλύσεισ σου δὲ ὡν νομίζετῆσ σῆμερον δτι εἶσαι δεσμευμένοσ, σὲ ὑπόσχομαι ἐγὼ ἡ ἰδία τοῦ κινδύνου νὰ σὲ ἀπαλλάξω.

— Ἔστω! Ὡ εἶμαι ὁμοσ λακωνικῶσ... Συγγνώμην ἰσχυρῶ Τσαρίνα. Ἡ πριγκίπισσασ Σχερμαπατῶ εἶνε ἡ ὠραιότερα καὶ ἀγγινοῦστερα τῶν κυριῶν τῆσ ἀκολουθίασ σου ἦτο δὲ καὶ τῶσον εὐλαργῶσ... Δὲν ἐθυμοῦμαι τίσ πρώτοσ τῶν δύο μασ ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τοῦτο μόνον γνωρίζω δτι εἶσαι ἐρωτηρῶν ὡσ ἀπὸ μαθηγῶν παρ' αὐτῆσ ἀνεκρίσθητοσ.

Μίαν ἡμέραν ὁ Ποτέμκησ ἦρθε νὰ ἐπαίνῃ μετ' ἐνθουσιασμῶ τὰ κάλλη τῆσ καὶ νὰ μοι καυχῆται δτι ἦτο ὁ αὐθεντῆσ τούτων. Ὡ! ἐπαίρει! αὶ τριχοσ μου ὠρθῶθησαν εἰσ τοῦσ λόγουσ ἐκείνου! ... ἐνωρίζον δτι ὁ παντοδύναμοσ Ποτέμκησ δὲν ἐπαρόκειτο ἡ νὰ ἐπιθυμῆσ τι καὶ πᾶρατα τὸ εἶχε. Τὸν διερωτήθη... ἔτρεξα εἰσ τῆσ πριγκίπισσῆσ καὶ ἐρησῆσ εἰσ τοῦσ πόδασ τῆσ διουλογοῦμενοσ κατὰ τῆσ ἀρχαίῶσ αὐτῆσ. Τὸ πῶποσ μου δὲν εἶχεν οὐδέποσ πρῶσῆσ περᾶν τῶν ὄριων τοῦ σεσασμοῦ... τὸ ὀμολογῶ, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατεπάγησ τὸ σῆμα ὡποσ διεθεθεῖσθῶ τὴν ἀλήθειαν. Ἡσῖθον, δτι ἐρωδοῦμαι δτι ὁ ἀντεραστῆσ μου ἀρῆρκασ ἡ ἔμελλε ν' ἀσραπῆσ! ... ἀπαξ ἐπὶ τοῦ κληροῦ τὸ ἐπίλοπον κῆλυμα ἐγαίνεν ἀρ' ἑαυτοῦ... Δὲν ἐβράδων νὰ κατανοῆσ τὴν θέσιν μου, ἀλλ' ἔρωτῶ ὑμᾶσ κυρία ποῦν εἶχον ἐνώπιόν μέσοσ ἔρον; ἔπρεπε νὰ σῶσ τὴν κόρῃν ἡ ἔπρεπε νὰ ἐκλεῖθῶ τὴν Σιβηρίαν... ἦτῆ γνωρίζετῆσ γυμνῶν τὴν ἀλήθειαν, περιμένω τὴν ὑπερταρῆ ὡμῶν βουλήν.

Ἡ Αἰκατερίνη ἔγνε δάκρυα πύρινα καὶ Ἐλὴν τῆσ διηγῆσασ τὴν διὰρκαταν. Ἡ Ζηλια εὐέριε τὸ στήθοσ τῆσ, ἔπερ γυμνῶν καὶ προτακμένοσ, ἐραίνετο ἔλον πείσομεν ἐκ τῶν συγκνῶν παλιῶν βαθέων στεναγμῶν. Αἴφην πλησιάζετῆ τὸν Μομονῶ μετὰ παροῦσμοῦ, ρίπτει τῶσ βραχιονῶσ τῆσ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ, κατασπᾶται τούτον ἐκτόν ριλιμῶσ εἰσ τὰσ παρειᾶσ, εἶτα ἀσπραγῆδῶ ἀποσπᾶμένη τούτο... ἔγε ὑγειᾶν εἰσ πάντοσ, ὕγιαινε ἀξιολάτρευτῆ μοι Μομονῶ, σπαραξικαρδίεσ κράζει καὶ μετ' ἀπορῶσα ἀκρόαστῶν μεταβαίνει εἰσ τὸν κοιτώνα τῆσ καὶ κλειετὶ τὴν θύραν τοῦ εσωτερικῶσ.

Ἡ Αἰκατερίνη ἔγνε δάκρυα πύρινα καὶ Ἐλὴν τῆσ διηγῆσασ τὴν διὰρκαταν. Ἡ Ζηλια εὐέριε τὸ στήθοσ τῆσ, ἔπερ γυμνῶν καὶ προτακμένοσ, ἐραίνετο ἔλον πείσομεν ἐκ τῶν συγκνῶν παλιῶν βαθέων στεναγμῶν. Αἴφην πλησιάζετῆ τὸν Μομονῶ μετὰ παροῦσμοῦ, ρίπτει τῶσ βραχιονῶσ τῆσ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ, κατασπᾶται τούτον ἐκτόν ριλιμῶσ εἰσ τὰσ παρειᾶσ, εἶτα ἀσπραγῆδῶ ἀποσπᾶμένη τούτο... ἔγε ὑγειᾶν εἰσ πάντοσ, ὕγιαινε ἀξιολάτρευτῆ μοι Μομονῶ, σπαραξικαρδίεσ κράζει καὶ μετ' ἀπορῶσα ἀκρόαστῶν μεταβαίνει εἰσ τὸν κοιτώνα τῆσ καὶ κλειετὶ τὴν θύραν τοῦ εσωτερικῶσ.

Ἡ Αἰκατερίνη ἔγνε δάκρυα πύρινα καὶ Ἐλὴν τῆσ διηγῆσασ τὴν διὰρκαταν. Ἡ Ζηλια εὐέριε τὸ στήθοσ τῆσ, ἔπερ γυμνῶν καὶ προτακμένοσ, ἐραίνετο ἔλον πείσομεν ἐκ τῶν συγκνῶν παλιῶν βαθέων στεναγμῶν. Αἴφην πλησιάζετῆ τὸν Μομονῶ μετὰ παροῦσμοῦ, ρίπτει τῶσ βραχιονῶσ τῆσ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ, κατασπᾶται τούτον ἐκτόν ριλιμῶσ εἰσ τὰσ παρειᾶσ, εἶτα ἀσπραγῆδῶ ἀποσπᾶμένη τούτο... ἔγε ὑγειᾶν εἰσ πάντοσ, ὕγιαινε ἀξιολάτρευτῆ μοι Μομονῶ, σπαραξικαρδίεσ κράζει καὶ μετ' ἀπορῶσα ἀκρόαστῶν μεταβαίνει εἰσ τὸν κοιτώνα τῆσ καὶ κλειετὶ τὴν θύραν τοῦ εσωτερικῶσ.

Ἡ Αἰκατερίνη ἔγνε δάκρυα πύρινα καὶ Ἐλὴν τῆσ διηγῆσασ τὴν διὰρκαταν. Ἡ Ζηλια εὐέριε τὸ στήθοσ τῆσ, ἔπερ γυμνῶν καὶ προτακμένοσ, ἐραίνετο ἔλον πείσομεν ἐκ τῶν συγκνῶν παλιῶν βαθέων στεναγμῶν. Αἴφην πλησιάζετῆ τὸν Μομονῶ μετὰ παροῦσμοῦ, ρίπτει τῶσ βραχιονῶσ τῆσ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ, κατασπᾶται τούτον ἐκτόν ριλιμῶσ εἰσ τὰσ παρειᾶσ, εἶτα ἀσπραγῆδῶ ἀποσπᾶμένη τούτο... ἔγε ὑγειᾶν εἰσ πάντοσ, ὕγιαινε ἀξιολάτρευτῆ μοι Μομονῶ, σπαραξικαρδίεσ κράζει καὶ μετ' ἀπορῶσα ἀκρόαστῶν μεταβαίνει εἰσ τὸν κοιτώνα τῆσ καὶ κλειετὶ τὴν θύραν τοῦ εσωτερικῶσ.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΟΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

Η ελεημοσύνη.

Ἡ τὸν Δία δὲν δύναται νὰ χεῖραισ οὔτω τὴν ἀδελγῆ τῆν ἦψον χωρὶσ νὰ μὲ δαγκάσωμεν κατὰ τὴ καὶ ἡμέτε ἀπὸ τούτον τί λέει μητέρα; Εἶπεν ὁ Γεώργιοσ ἐκκενῶν τὸν πόθηρον μέγα ζῦθοσ.

— Χρεῖζεται καιροσ καὶ ὑπομονῆ... μὴ τὸν τρομῶμετῆσ μορεῖται νὰ σταθῆσ ἡ αἰτία νὰ μὴ νυμευθῆ τὴν Ἄνην... εἰσ εἰλίγεσ ἡμέρασ θὰ γίνουσι ὁ νάνοσ μετὰ πολλῆσ ἡσυχίῆσ ἡ δυσκολία εἶνε δτι ἐπειθὶ ἡ Ἄνην ἐπιθυμῶσ νὰ νυμευθῶσ καὶ εἰσ τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν ὁ Κ. Σκοπελιδῆσ ἀπαίτε νὰ ὑπάγουσ εἰσ Αἰθερποῦλ ἡ Μάντζεστερ νὰ τοῦσ στεφανώησ εἰσ τῶν ἱερῶν τῶν ἑλλῆν, ἐκκλησιῶν ἐκείνων διότι ὁ ἱππότησ δὲν ἐπιθυμῶσ νὰ ἀπολυθῆσ εἰσ τὸν ἱερέα τοῦ Λουδίνου. Ὁ ἱερέασ τοῦ Λουδίνου ὀρεῖται νὰ ζητήησ τὴν ἀδειαν ἀπὸ τοῦσ ἐπιτρόπουσ τῆσ κοινόητοσ. Ἐπειθὶ δὲ ὡσ γνωρίζετῆ ἡ ἀδελγῆ σου ἦτο εἰσ τὸν οἶκον τοῦ Κ. Ἀμβροσίου θὰ εἶρουν τὴν εὐκαιρίαν τινέσ τούτων νὰ φλυαρήρουσ καὶ βλάθουσ τὸν ἱππότην.

— Διατὶ δὲν τὸν ἐξασφαλίζεσ πρώτον εἰσ τὴν Ἀγγλικὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἶτα εἰσ τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐν δὲ ὡσ εἶνε εἰσ Ἀγγλίας εἰσε σύζυγοσ τὸν ἠρώτησεν ὁ Τῶμ. . . διατὶ; . . . διότι προτιμῶ τὰ κτήματά του εἰσ τὴν Ἑλλάδα περισσότερον αὐτοῦ. Ὀλοκλήρησ ἡ Σκόπελοσ ἀνήκει εἰσ τούτον. Ἄν ἦθλεσ ἀνακαλύφῆσ τὸν ἔρατοσ τῆσ καὶ τὴν ἐγκαταλείπει ἐπιστρέφουσ εἰσ Ἑλλάδα, δὲν δύναται νὰ τοῦ κῆλυ τίποτε ἐκεῖ. . . διότι ἐκεῖ πῶποσ παθεῖ ἀπὸ τὸ νὰ εἶνε νόμιμοσ σύζυγοσ. Ὡα χᾶρη ὀλοκλήρησ τὸ νηοῦ τότε. . . παίζεσ ἀπεκρίθη ἡ μήτηρ ἦτις ἐπύταξε κατὰ τὰ φαινόμενα δτι ἡ ἐρασία θυγατῆρ τῆσ ἔλεγεν πρὸσ ταύτην ἂν τὴν συλλάβῃ ἀντὶ νὰ ἀναχωρήη ἦδύνατο νὰ ὠφεληθῆσ σημαντικῶ.

— Τὶ ἀνόητοσ... ἦθλεσ νὰ εἶχε ἐγὼ μίαν σύζυγον καὶ νὰ τὴν συνελθῶμενον ἐπιστρέφω μετὰ τινὰ πλοῦσιον! . . . Ὡ Λῶρ! τότε νὰ ἔδλεπεσ ἐκμονῆ καὶ ἐν ἑκμονῆ κατόπισται. . . ἦθλεσ τὸν ἐγκαλέησ καὶ ζητήησ ἀποζῆμιον τοῦλάχιστον γιλιῶσ λίρασ. Ἐπίτηκα τότε εἰσ τὰσ ἀποίκιασ καὶ ἠγῆρα καὶ μετὰ γιλιῶσ λίρασ γαίασ ἐθῆνασ, τὰς ἐκαλλήρωσ καὶ σοῦ ἔκαμα ἐντόσ τριῶν ἐτῶν πέντε χιλιάδῶσ λίρασ ἔπαστρα εἰσ Λουδίνον καὶ ἔκαμα ἔν καλὸν παντοῦκωλοσ εἰσ μίαν τῶν ἀριστοκρατικώτερον ὄδων καὶ ἔκαμα πενήνηκα τοῦσ ἐκτόν κέρδοσ. Ἄλλα δὲν εἶνε τούτο ἦθλεσ ἔχει τότε καὶ τὸ γένημα μου καθημερινῶσ νὰ ὠραιότερα καὶ ὀρειτικώτερα πράγματα. . . τί λέει Τῶμ. . . Σὲ ὑπόσχομαι ἀπαξ τὸν πόθη νὰ νὰ προσκαλῶ νὰ γευματίζῆσ μετ' ἐμοῦ διότι σὺ ποτὲ δὲν θὰ γίνῆσ ἄνθρωποσ ὅπου καὶ τρώγῆσ πολύ.

— Ἐυχαριστῶ! Γεώργιο μου! πλὴν πρὶν κατορθῶσαι σὺ τὰ θαύματα ταῦτα ἐγὼ θὰ εἶμαι πλουσιώτεροσ σου καὶ δύνασαι ἐκἄστην ἡμέραν νὰ ποιηχηρῆσιν τοῦμαγεγῆροσ μου καλῶσ νὰ ὀρίσῆσ. Γνωρίζω ἔκαστον τῶν ἐρασῶν τῆσ ἀδελγῆσ καὶ ἂν παρ' ἑκαστον τούτων δυνῶν νὰ θέσω εἰσ τὰσ γένημασ μόνον ἐκατὸ λίρασ κατ' ἔτοσ, τὸ εἰσδύρημά μου θὰ εἶνε ἀρκετῶ μεγαλόν.

— Ὡ τί ἀνόητοσ μῆρασ ὅπου εἶσαι. . . ἀκόμη παῖ! καὶ παιδιστικῶσ σκέπτεσαι. . . καὶ νομίζετῆ ἡ ἀδελγῆ μασ ἄμα μετὰ τὴν ἀληθινῶ τῆσ νυμευθῆσ δτι θὰ δύναται νὰ εἶχε ἐρασῶσ πῶλον πολλοῦσ. . . ἦλε! δὲν ἦλε! θὰ τοῦσ παρατηρήησ ἔλοσ.

— Ἐμμορεῖ νὰ τοῦσ παρατηρήησ αὐτῆ ὅσον ἦλε! τὸ κῆλυκα εἶνε ἂν οὔτω ἡ τὴν παρατηρήησ! . . . μάλιστῶ: μίαν ταύτην ὠραίον νέαν. . . κασ ἴσα τότε ἦτ' ἀνοήτῆ ἡ τῆσ μοι διότι εἶσαι οὔτω εἰσ τινὰ τὰ προτρέφουσ διὰ συνηροῆν ἡ εἰσ τὸν ἐξ ἀπορῆτην τῆσ. . . γνωρίζου δτι ἔγω μεγατῆν ἐπιρροῆν ἐπ' αὐτῆσ νὰ τὴν κατασέρω νὰ κῆλυ ὅποσ ἐπιθυμῶ. Τότε θὰ ἦσοσ μεγαλῶν ἔλιν εἰσ τὰσ ἐκδουλεύσεισ μου. . . ἐπὶ τοῦ ἔλοσ ὡσ βλῆτεσ δὲν εἶμαι τῶσον παιδὶ ὡσ νομίζετῆ κῆρ Γεωργῆμασ μου.

— Ὡ τούτο ἀλλάζει. . . εἶσαι ὁ τυχερότεροσ κῆν

ἔποσ γνωρίζω. . . σ' ἔργοντα ἡ λίρασ μετὰ τὸν σάκκον χωρὶσ νὰ κοπιζῆσ τὸ ἐλάχιστον εἶπεν ἀπορῶν ὁ Γεώργιοσ.

— Χωρὶσ νὰ κοπιζῶ! . . . ἔγω συχνῶ νὰ γραφῶ δέκα ἐρωτικῶσ ἐπιστολάσ τὴν ἡμέραν, καὶ ἔγω νὰ βασιλεύω τὴν οὐρανῶν καὶ καὶ εὐρισκῶ καλῶσ ἰδέασ καὶ ὠραίασ ῥῥᾶσει. . . σὺ νομίζετῆ δτι ἄμα τισ δὲν σκάπτει καὶ σκαλίησ τὴν ἦπν μετὰ τὴν ἀξίνην ὡσ οἱ γεωργοὶ οἶαν ἔρῆτοσ ἄλλῃν ἐργασίαν καὶ ἂν κῆλυ δὲν εἶνε ἐργασίῶ. . . ἡ ἀλήθεια εἶνε δτι ἐσχάτωσ μετὰ τὸ βιλιάρδον καὶ τὰσ ἐρωτικῶσ ἐπιστολάσ τῆσ δὲν μὲ μένει καιροσ νὰ βλῆτω συχνῶ οὔτε τὸ κοριτζῆ μου εἶπεν ὁ Τῶμ εὐτραπέλωσ καὶ ἐνωτικῶσ μειδιῶν.

— Τὸ κοριτζῆ σου! ἔχεισ καὶ σὺ ἐραμένην Τῶμ χαρμόσυνοσ γελῶσα ἠρώτησεν ἡ κ. Χάουερ μετὰ πολλῆσ εὐχαριστήσῆωσ.

— Ὄχι μητέρα νομίζεσ δτι τουλόγουσα θὰ μ' ἔχεισ τὸν κῆρον Κολλιγούδ, ἡ Ἄνην μίαν ἐραμένην ἐρασῶν, ὁ κ. Γεώργιοσ ἔλασ τὰσ ὑπερηφῆσ τῶν οἴκου καὶ ἐγὼ εἰσ νέοσ κῆροσ τῆσ ἡλικίασ μου θὰ κάθωμε νὰ σῶσ καμαρῶν.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

Ἐἶπεν ὁ Τῶμ ταχυκόμοιοσ κῆθοσ καὶ φῆρων τὴν χεῖρα εἰσ τὸ ἄνω χεῖλοσ ὡσ νὰ ἐπαρόκειτο νὰ χαϊδεύησ τὸν μῆστικῶ τοῦ, οὔτε ἠρξῆσ οὔτινοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ αὐτοῦ.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ
ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΟΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

Η ελεημοσύνη.

Ἡ τὸν Δία δὲν δύναται νὰ χεῖραισ οὔτω τὴν ἀδελγῆ τῆν ἦψον χωρὶσ νὰ μὲ δαγκάσωμεν κατὰ τὴ καὶ ἡμέτε ἀπὸ τούτον τί λέει μητέρα; Εἶπεν ὁ Γεώργιοσ ἐκκενῶν τὸν πόθηρον μέγα ζῦθοσ.

— Χρεῖζεται καιροσ καὶ ὑπομονῆ... μὴ τὸν τρομῶμετῆσ μορεῖται νὰ σταθῆσ ἡ αἰτία νὰ μὴ νυμευθῆ τὴν Ἄνην... εἰσ εἰλίγεσ ἡμέρασ θὰ γίνουσι ὁ νάνοσ μετὰ πολλῆσ ἡσυχίῆσ ἡ δυσκολία εἶνε δτι ἐπειθὶ ἡ Ἄνην ἐπιθυμῶσ νὰ νυμευθῶσ καὶ εἰσ τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν ὁ Κ. Σκοπελιδῆσ ἀπαίτε νὰ ὑπάγουσ εἰσ Αἰθερποῦλ ἡ Μάντζεστερ νὰ τοῦσ στεφανώησ εἰσ τῶν ἱερῶν τῶν ἑλλῆν, ἐκκλησιῶν ἐκείνων διότι ὁ ἱππότησ δὲν ἐπιθυμῶσ νὰ ἀπολυθῆσ εἰσ τὸν ἱερέα τοῦ Λουδίνου. Ὁ ἱερέασ τοῦ Λουδίνου ὀρεῖται νὰ ζητήησ τὴν ἀδειαν ἀπ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ
Η ΓΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΪΛΟΝ

'Αλληγορική και παραβολική εικών της παρούσης
καταστάσεως της Ελλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ.
'Υπό ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

'Ο Διάβολος μὰς ὁδηγεῖ εἰς τὸ ὑπόγειον δωμά-
τιον τοῦ στοιχειοθέτου Γεωργίου Φρουριδῆ.
Συνδιάλεξις αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. 'Απέλπιδος περὶ
τῆς τιμιότητος καὶ τῆς θρησκείας. Σκέψεις
τοῦ Διαβόλου περὶ τῆς τιμιότητος καὶ τοῦ
θρησκου τῶν ὑπηρετριῶν.

Θὰ μεταβάλλωσι αὐτὰς οἱ κερδίζοντες τὰς ἀμα-
θειὰς τρυφερὰς καρδίας των εἰς τακτικούς κατασκό-
πους. Δὲν εἶνε ὑπηρετρία ἣτις δὲν γνωρίζει νὰ ρί-
πτῃ τὰ χαοτικά καὶ ἣτις δὲν θέτει τὴν παλάμη
της ὅπως ἐξετάσῃ τὰς γραμμὰς της ἢ 'Αθιγγάνη
πιστεύουσα εἰς ὅτι καταβῆ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τῆς
ἀθιγγάνης νὰ μαντεύσῃ. Φανταστήτε ὅποιοι εἶδους
κοινωνικὰ συμβάντα δύνανται νὰ πηγᾶσιν ἐκ τῶν
μυθαιμένων κατὰ τὰ φαινόμενα τούτων πλασματῶν.
Καὶ ὅμως τὰ πλάσματα ταῦτα εἶνε σπουδαῖα ἐν τῇ
κοινωνίᾳ διότι ἐκ τούτων καὶ μόνον πληροφοροῦ-
μεθα τί λαμβάνει χώραν ὑπὸ τὴν στέγη ἐκάστης
οἰκογενείας συχνότερα δὲ τοὺς χαρακτήρας καὶ τὰ
οἰκονομικὰ τῶν οἰκογενειάρχων τῶν ἐχόντων κοινω-
νικὴν σημασίαν.

Τώρα κυρὰ Εὐρώπη καὶ δεσποινίδες μου ἄς πα-
ρακολουθήσωμεν τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. 'Απέλπιδος
καὶ Γεωργίου Φρουριδῆ... ὑμεῖς κύριε συγγραφεῦ
πιστεύω ὅτι ἔχετε τὴν λαμπροτέρα μνήμη τοῦ κό-
σμου ὅπως διατηρήσατε διὰ τὰς μεταγενεστέρους
γενναίως τῆς 'Ελλάδος ὅσα σὰς λέγω, ὅσα βλέπετε
καὶ ἀκροάζεσθε. Τούλάχιστον θὰ πληροφορηθῶσιν
οἱ δυστυχεῖς μεταγενεστέροι ποιοὶ καὶ ὅποια τὰ αἴ-
τια ὅπου ἔσταν ἐπ' αὐτῶν τοιαύτας συμφορὰς καὶ
τοιαῦτα γιγαντιαία συναλλάγματα οἱ παρόντες τὰ
ὅποια πέποιθα ποτὲ δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ πληρώσωσιν
ἀνευ μιᾶς τρομερωτέρας καὶ χειροτέρας ἐπαναστά-
σεως. ἐκείνης ἣν ἐγὼ προτείνω διὰ τῆς βοήθειάς σου
καὶ συγκαταθέσεώς σου κυρὰ Εὐρώπη.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Διάβολος κατέληξεν εἰς τὸν συ-
νήθη καγχαστικὸν γέλωτά του καὶ εἰς τὸν συνήθη
εἰρωνικὸν σπασμὸν πάντων τῶν χαρακτηριστικῶν
τοῦ προσώπου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Σκέψεις περὶ τῆς εὐρέσεως τοῦ κεφαλαίου διὰ
τὴν ἰδρυσιν τῆς ἐφημερίδος. Πῶς γίνονται οἱ
ὀδοντοῖατροι ἐν 'Ελλάδι. Εἰκὼν τῶν Χρυσο-
κανθάρων. Ἰδέαι περὶ τοῦ δικηγόρου Στεφ-
ανίδου.

— Δὲν βλέπω ἄλλον τρόπον διὰ νὰ βγάλωμεν τὴν
ἐφημερίδα φίλε μου Γεώργω ἢ νὰ εὐρωμεν κανένα νὰ
μὰς δανείσῃ 400—500 δραχμὰς· μάθε ὅτι ἡ ἐφη-
μερίς θὰ μὰς κάμῃ γνωστὸς εἰς τὴν κοινωνίαν.
'Ολοι οἱ τρανοὶ θὰ σὲ πλησιάζουν καὶ σὲ περιποι-
οῦνται διότι ἔδω δὲν εἶνε ὡς τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κό-
σμου ὅπου ὁ τρανὸς ἐπέϊρε τὸν βαθμὸν του διὰ πολ-
υχρονίου ὑπηρεσίας καὶ ἐκτάκτου ἰκανότητος καὶ
δὲν ἔχει ἀνάγκη οὐδενὸς ἢ φοβεῖται κανένα. 'Εδῶ
φοβεῖται τὸν τύπον νὰ μὴ βγάλῃ τὰς μπομπὰς του
εἰς τὸ φῶς, καὶ φοβεῖται νὰ μὴν ἔλθῃ μία νέα κυ-
βέρνησις νὰ τὸν κατατρέξῃ λοιπὸν θέλει τὸν τύπον
σύμμαχον... ἔχει μεγάλην Γεώργω μου σημασίαν ὁ
τύπος ἐν 'Ελλάδι, βλέπεις ὁ κοινὸς λαὸς φωνάζει
ἀμα τὸν ἀδικησῆ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τρέξῃ 'στὰ
δικαστήρια. «Θὰ σὲ βάλω εἰς τὴν ἐφημερίδα».

— 'Ὅλα αὐτὰ πολὺ καλὰ ἀλλὰ πῶς θὰ εὐρωμεν
τὰς 400—500 δραχμὰς νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐφημε-

ρίδα... ἐγὼ νὰ σοῦ πῶ τὴν ἀλήθειαν αἰσθάνομαι με-
γάλην κλίσιν εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὀδοντοῖατροῦ,
καὶ ἐὰν εἶχον τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ ἀγοράσω τινὰ καλὰ
ἀστράπτοντα ἀτζαλένια ἐργαλεῖα δι' ὧν νὰ ἀποσπῶ
τοὺς ὀδόντας κατὶ γαλιστερὲς ντανάλιες ποῦ χρειάζ-
ονται ἤθελον πρὸ καιροῦ ἀφίση τὸ ἔργον τοῦ στοι-
χειοθέτου καὶ ἀρχίσῃ τὸν ὀδοντοῖατρον. 'Εβγαλα
τριῶν ἀνθρώπων ὀδόντας ἀλλὰ μὲ τοιοῦτον νεῦρον
τὰ ἔβγαλα ὅπου μὲ συνεχάρηκαν καὶ αἰσθάνομαι ὅτι
μὲ ὀλίγην πρακτικὴν δύναμιν νὰ κάμω ἕνα μεγάλ-
ον ὄνομα... εἰς ἐμὲ καὶ ἕνα νέον 'Αγγλον πτω-
χὸν ὅστις εὐρίσκειται εἰς 'Αθήνας ὅπως μάθη τὴν
γλῶσσαν. Οὗτος ἐσπύδαε εἰς 'Αγγλίαν τὴν ὀδο-
τοποιάν, καὶ ἔχει τὰ διπλώματά του ἐν τάξει. Δύ-
ναμαι νὰ τὸν παραλάβω ὡς βοηθόν, νὰ διδάξῃ εἰς
ὀλίγον καιρὸν πῶς κατασκευάζουν τοὺς ψευδεῖς ὀ-
δόντας· ἔπειτα θέτεις ὅπως δύνασαι ἀγγελίας καὶ
οὕτω κάμνεις τὸ ὄνομα. Αἱ 'Αθηναὶ μεγαλύνουν καθ'
ἐκάστην καὶ θὰ μεγαλώσωσι ἐτι περισσότερο, θὰ
μεγαλώσω λοιπὸν καὶ ἐγὼ μὲ αὐτὰς. Σήμερον ὁ εἰς
δὲν γνωρίζει τὸ πρόσωπον τοῦ ἄλλου. Πρὸ δέκα ἔ-
τῶν ἐπεριπατοῦσε εἰς τοὺς δρόμους ὁ Καραϊσκάκης,
ὁ Κανάρης, ὁ Μπότζαρης, ὁ Μικαούλης, ὁ Καλοκο-
τρώνης, καὶ ἐτράνταζε τὸ ἔδαφος. Τώρα ποῖος λο-
γαριάζει τὰ καπετανόπουλα. Μὰ σὰν βγαίνουν ἔξω
ὁ Δαναὸς, ὁ Μαμμωνᾶς, ὁ Μκουερίδης, ὁ Βαρβα-
λοῦτζος, ὁ Βρωμοπόντες μὲ τὰ ὠραία ἀμάξια των,
καὶ μὲ τοὺς κονκαρδοφορεμένους λακέους των, καὶ
μὲ ταῖς γυναῖκες των μὲ τὰ χρυσὰ πτερὰ καὶ τὰ
βελουδά καὶ ταῖς νταντέλες των βλέπεις ὅλους μας
καὶ χάσκωμεν νὰ τὰς βλέπομεν, βλέπεις ταῖς γυ-
ναῖκες μας νὰ τὰς ζηλεύουν καὶ σοῦ ζητοῦν τὰ ἴδια
καὶ σὲ φοβερρίζουν· σ' ἀφίκουν καὶ ὑπάγουν μὲ αὐ-
τοὺς εἰνε οἱ πρῶτοι προσκαλεσμένοι εἰς τὸ Παλάτι
καὶ τί μὲ μέλλει ἐμὲ τί γράφει αὐτὸς ὁ μουρλο-ἔ-
νος ποῦ τοὺς ἐβάπτισε χρυσοκανθάρους... γιατί
βλέπεις αὐτοὺς δὲν ἦταν μὴ φορὰ χρυσοκάνθαρος
καὶ ἀπὸ τὴν ζήλεια του τώρα ὅπου εἶνε βρωμοκάν-
θαρος σκοῦζει μὰ ποῖος τὸν ἀκούει. 'Η κοινωνία μας
ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει ἤλλαξε διὰ τὸ καλλίτερον...
σήμερον εἶνε ὁ παρᾶς! ὁ παρᾶς φίλτατε καὶ τίποτε
παρὰ ὁ παρᾶς... οὐδεὶς ἐξετάζει πῶς τὸν ἔκαμες
λαὶ πῶς τὸν ἔκαμες... φθάνει μόνον νὰ τὸν ἔχεις.
Δὲν παρατηρεῖς αὐτὰ τὰ μεγάλα ὀνόματα τρέχουν
καυόπιν των νὰ γλύψουν κανένα κοκκαλάκι ἢ νὰ
νυμφευθοῦν μὲ καμμία ἀπὸ τὰς ἀσχημομούρας ταῖς
θυγατέρας των;... ἐξετάζουν αὐτοὶ ποῦ ἔκαμαν
τὰ χρήματα καὶ τί πρᾶγμα εἶνε τὸ κορμί της;
'Εὰν δὲν ἐπιτύχωμεν νὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐφημερίδα
εἰς ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἀρχίσω τὸν ὀδοντοῖατρον ἄς
τὸν ἀρχίσω καὶ μὲ μίαν μόνη ντανάλια... .

— Δὲν συμφωνῶ μαζὺ σου· ἡ ἐφημερίς θὰ μὰς
ἀναδείξῃ... ἡ ἐφημερίς θὰ σὲ κάμῃ μέγαν...
ἀπὸ στοιχειοθέτης μὲ τὴν ἐφημερίδα μπορεῖ εἰσπέντε
χρόνια νὰ γείνης πρέσβυς.

— 'Ακούεις κύριε συγγραφεῦ πῶς συνδιαλέγονται
οἱ δύο οὗτοι τίμιοι φιλόθρησκοι καὶ φιλότιμοι νέοι.
Τοὺς ἀκούετε κυρὰ Εὐρώπη;... οἱ λόγοι των δὲν
εἶνε ἡ πρώτη νύξις ὅτι ἡ κοινωνία διαφθείρει τὴν ὑ-
πηρεσίαν καὶ τὸν λαόν;... ἀλλὰ ἄς μὴ διακό-
πτω δὲν ἀρίχθη ἐτι ἡ στιγμή ὅπου θὰ ἐννοήσατε
τοῦτο διὰ πραγμάτων... παρατήρειτε ποῦ ἴσταν-
ται σήμερον οἱ δύο οὗτοι ἐντιμοὶ νέοι ὅταν ἰδῆτε
ὀφθαλμοφανῶς ποῦ θὰ φθάσουν καὶ πῶς αἱ ἰδέαι,
αἱ ἀρχαί, τὰ αἰσθηματὰ των ἀλλάξουν καὶ διὰ τί-
νων ἤλλαξαν τότε θὰ ἐννοήσατε καὶ πῶς οἱ ἐντιμώ-
τεροι καὶ θρησκευτικώτεροι τῶν λαῶν διαφθείρονται
διὰ τοῦ πλούτου. ἐφώνησεν ὁ Διάβολος ἀποτεινόμε-
νος πρὸς τὴν Κυρὰ Εὐρώπην ἣτις ὡς ζωγράφος ἐπε-
ξεργάζετο τὸκομψὸν ἀνάστημα καὶ τὰ ὠραία κανο-
νικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κ. 'Απέλπιδος καὶ τὰ χυ-
δαῖα καὶ ἀσχημα τοῦ Γεωργίου Φρουριδου, τὴν
ἀσυμπαθῆ φυσιογνωμίαν του καὶ τὸ μικρὸν ἀνάστη-
μά του ἀλλὰ τὸ γέμον ἑλληνικῆς εὐεργετικότητος
ὅλου τούτου.

— 'Εγὼ καὶ πάλιν σοὶ λέγω ὅτι πρέπει νὰ σκε-
φθῶμεν ποῦ νὰ εὐρωμεν τὰς 400—500 δραχμὰς.
'Εδῶ μέσα εἰς 'Αθήνας ὑπάρχουν σήμερον τόσοι
πλούσιοι· μεταξύ αὐτῶν θὰ εἶνε καὶ ἄνθρωποι τῆς
καρδιάς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ. 'Απὸ αὐτούς τοὺς
Χρυσοκανθάρους τίποτε δὲν βγαίνει. Οὗτοι διὰ νὰ
συνδράμουν ἐφημερίδας καὶ βιβλία μὴ τὸ περιμένεις.
Μόνον ὅταν ἡ ἐφημερίς ὑπάρχει καὶ ἔχει κυκλοφο-
ρίαν τότε ἀπὸ τὸν ρόθον των πληρώνουν. Οὗτος κα-
θὼς ὁ Δαναὸς δίδουν χρήματα μόνον διὰ νὰ κάμῃ
μὴν ἀτιμίαν ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἀκινδύνως θὰ ὄρμη-

θῶσι πολλαπλασιῶσι, ἔπειτα ἀφουμίαν φορὰν σὲ δια-
φθεῖρῃ σὲ ἔχει ὅλην τὴν ζωὴν σου διὰ τίποτε ὄργα-
νόν του διὰ τοὺς σκοποὺς του ἐντὸς τῶν 'Αθηνῶν
ὑπάρχουσιν 'Αθηναῖοι ἐντόπιοι Γεώργω μου τοῦ κάτω
λαοῦ ὅπου ἔχουν ἑκατὸ καὶ διακοσίας χιλιάδας
δραχμὰς περιουσίαν. Αὐτοὺς πρέπει νὰ φροντίσωμεν
νὰ εὐρωμεν, νὰ πληροφορηθῶμεν τίνες εἶνε, πόσα
χρήματα ἔχει ἕκαστος καὶ ἔπειτα τοὺς σχετισθῶμεν,
καλλιεργήσωμεν τὴν φιλίαν των καὶ ἐκμεταλλεθῶ-
τὰς ἀδυναμίας των. Αὕτῃ εἶνε ἡ ἰδέα μου... συλ-
λογίσου κανένα ἀπὸ αὐτοὺς γνωρίζεις ἐνθυμεῖσαι
κανένα ἀπὸ αὐτούς; εἶπεν ὁ 'Απέλπις.

— Οὗτοι εἶνε οἱ χειρότεροι τοῦ κόσμου!... μίαν
φορὰν ἐδανείσθην ἀπὸ ἕνα ἀπὸ αὐτούς τριάκοντα
δραχμὰς τοῦ ἔδωκα ἐν συνάλλαγμα εἰς μὴνῶν διὰ
σαράντα δραχμὰς. 'Αμα ἔληξε καὶ δὲν τὸ ἐπλή-
ρωσα μὲ ἐπῆγε εἰς τὰ δικαστήρια. Τὸ κάνει ἐξήντα
μὲ τὰ ἔξοδα μὲ προσωποκρατεῖ καὶ ρίπτει εἰς τὴν
φυλακὴν τοῦ Καρμπολά διὰ δύο μῆνας καὶ ἐὰν δὲν
ἦτο ὁ Στεφανίδης ὁ δικηγόρος ὅπου μὲ εὐσπλαγ-
χνίσθη καὶ τὰς ἐπλήρωσε καὶ μὲ ἔβγαλε θὰ εὐρισκό-
μην μέχρι σήμερον εἶπεν ὁ κ. Φρουριδῆς.

— Μαρε Γεώργω!... εἶπες ὁ Στεφανίδης!... αὐ-
τὸς μπορεῖ νὰ μὰς τὰς δανείσῃ... ἔχει ἑκατομμύ-
ρια καὶ ἔχει γαμβρὸν τὸν 'Αχιλόπουλο τὸ πλου-
σιώτερον ἄνθρωπο τῆς Αἰγύπτου... αὐτὸς ὁ Στεφ-
ανίδης εἶνε ὁ μεγαλύτερος πατριώτης τῶν 'Αθηνῶν
καὶ ὅταν πρόκειται περὶ πατρίδος περὶ τὰς δραχμ.
ὡς τὰ ροθίθια δι' ἕνα σκοπόν. 'Αφοῦ τὸν γνωρίζεις
ἄς ὑπάγωμεν ἡμῶς νὰ τὸν παρακαλέσωμεν... ἄρες
ἐμὲ νὰ τοῦ ἐξηγήσω τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐφημερίδος
καὶ θὰ ἰδῆς.

— Θὰ μπήξῃ ταῖς φωναῖς καὶ θὰ μὰς στειλῇ
καὶ τοὺς δύο εἰς τὸν Διάβολο... ἐγὼ δὲν πηγαινῶ,
τοῦ χρεωστῶ ἀκόμη τὰς 60 δραχμὰς ποῦ πλήρωσε
διὰ νὰ βγῶ ἀπὸ τὴν φυλακὴν.

— Αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶνε αἰτία ποῦ πρέπει νὰ ὑπά-
γωμεν. 'Ὅταν χρεωστεῖς εἰς ἕνα ἄνθρωπον καὶ τὸν
ἀποφεύγεις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑποπτεύεται ὅτι
εἶσαι ἀτίμος καὶ θέλεις νὰ τοῦ φάγῃς τὸν παρά του,
ἀλλ' ὅταν πηγαίνεις συχνὰ καὶ τὸν ἐπισκέπτεσαι
καὶ τοῦ λέγεις ὅτι ἀνόμη δὲν εὐκολύνθης νὰ τὸν
πληρώσεις καὶ ὅτι θὰ τὸν πληρώσῃς ἀμα λάθης
χρήματα, τότε σὲ πιστεῖει πῶς εἶσαι ἐντιμὸς ἄν-
θρωπος εὐγνώμων καὶ φίλος του... πόσον καιρὸν ἔ-
χεις νὰ τὸν ἰδῆς;

— Περισσότερον ἀπὸ δύο μῆνες.

— Δύο μῆνες;... αἴντε σῆκου πάμε καὶ ἐγὼ μπα-
λῶνῶ τὴν δουλιὰ... μὴ κάθῃσαι καίμινε Γεώργω δὲν
ἐγνωρίζω πῶς εἶσαι τόσο φοβιτζιάρης.

— Τί νὰ σοῦ πῶ... φοβᾶμαι ταῖς φωνές του...
μία ἄλλη φορὰ πηγαίνομαι.

— Καλλίτερη φορὰ ἀπ' αὐτὴν δὲν χρειάζεται.
Δὲν ἀφίνει τὸ σήμερα δι' αὐρίον ὅστις μπορεῖ σῆ-
μερα νὰ κάμῃ ὅτι μπορεῖ αὐρίον νὰ μὴ δύναται νὰ
κάμῃ εἶνε ἀνόητός!... σῆκω ὁ Στεφανίδης μὲ γνω-
ρίζει καλὰ διότι ἔκαμα πολλὰ ἀντίγραφα δι' αὐτὸν
καὶ πάντοτε μοῦ ἔδωκεν ἕνα τάλληρον ὅταν ἐπρό-
κειτο νὰ μοῦ δώσῃ μόνον τρεῖς δραχμὰς φωνάζει ὡς
κῆρυξ ἀλλὰ ἔχει μία καρδιὰ ποῦ ἦν τὴν εἶχε ὁ βασι-
λεὺς Γεώργιος τὸ ταμεῖον του ποτὲ ὄβολόν δὲν θὰ
εἶχε μέσα... σῆκω καὶ ἂν δὲν μὰς δανείσῃ τὰς 500
δραχμὰς νὰ μὴ μὲ λέγουν 'Απέλπι. Θὰ σὲ γλυτώσω
Γεώργω καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν μανίαν ὅπου σοῦ κα-
τέβη νὰ γίνης ὀδοντοῖατρος... τί νὰ σοῦ πῶ Γεώργω
μου δὲν σ' ἀφίνα νὰ βγάλῃς οὔτε τοῦ γαιδάρου μου
τὸ δόντι ὅχι τὸ δικό μου.

Δὲν σοῦ λέγω ὕστερον ἀπὸ ἑκτὸς δέκα χρόνων
πρᾶξιν ἀφοῦ βγάλῃς ἕνα δύο χιλιάδες δόντια καὶ
ξεκολλήσῃς καμιά διακοσαριά σιαγώνια πῶς δὲ
μπορεῖς νὰ γυμνασθῆς καὶ μάθῃς νὰ γίνης σωστὸς
νποντίστας καὶ σὰν τοὺς ἄλλους νταντίστας καὶ
βγάνεις ἀνθρωπίνως τὰ δόντια ἀλλ' ὡς τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην ὁ Θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ νὰ θέσω τὴν ντανάλια
σου μέσα στό στόμα μου... σῆκω νὰ πηγαίνομεν.
πρόσεξε ὅσας φωνὰς καὶ ἂν μπήξῃ ὁ Στεφανίδης
ὅταν σὲ ἰδῇ νὰ μὴ θυμώσῃς καὶ μὴ ἀποκριθῆς...

— 'Ακολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς Κυρὰ Εὐρώπη τοὺς
δύο τούτους νέους ἄνδρας εἰς τὸ μέγαρον τοῦ δικη-
γόρου Νικολάου Στεφανίδου εἶπεν ὁ Διάβολος φου-
σκῶν τὰς παρεῖας αὐτοῦ ὡς βάρβαρῶς ἔμπλεος σαρ-
κασμοῦ. Συγχρόνως εὐρέθημεν ἐντὸς μικροῦ κοιτῶνος
ὅστις καὶ ἐσηματίεζε τὴν τε αἰθουσαν καὶ παστάδα
τοῦ Στεφανιδεῖου Μεγάρου.

(ἀκολουθεῖ)